



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 138/2026
10.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Видић Манастирац Видосаве, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сремској Митровици 1Кв-159/25 од 22.10.2025. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж2-542/25 од 08.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Видић Манастирац Видосаве, поднет против правноснажних решења Основног суда у Сремској Митровици 1Кв-159/25 од 22.10.2025. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж2-542/25 од 08.12.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сремској Митровици 1Кв-159/25 од 22.10.2025. године, у ставу I, стављено је ван снаге решење ванпретресног већа Основног суда у Сремској Митровици Посл.бр. 1Кв-159/25 од 16.07.2025. године са клаузулом правноснажности од 12.08.2025. године. У ставу II истог решења одбијен је као неоснован захтев осуђеног АА за утврђивање да је наступила законска рехабилитација осуда по правноснажним пресудама Основног суда у Сремској Митровици К-1159/13 од 14.02.2014. године и К-477/19 од 14.01.2020. године.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж2-542/25 од 08.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Сремској Митровици 1Кв-159/25 од 22.10.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Видић Манастирац Видосава, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и „одржи на снази правноснажно

решење Основног суда у Сремској Митровици 1Кв-159/25 од 16.07.2025. године“ и обавезе Основни суд у Сремској Митровици да подносиоцу захтева накнади трошкове поступка у укупном износу од 150.000,00 динара, на име састава жалбе и захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је о захтеву осуђеног за рехабилитацију веће Основног суда у Сремској Митровици већ једном одлучило решењем 1Кв-159/25 дана 16.07.2025. године које је постало правноснажно дана 12.08.2025. године, обзиром да против истог жалбу нико од странака није изјавио. По ставу одбране, веће Основног суда у Сремској Митровици није могло решењем 1Кв-159/25 од 22.10.2025. године да одлучује о рехабилитацији осуђеног лица АА и брисању осуда по правноснажним пресудама Основног суда у Сремској Митровици К-1159/13 од 14.02.2014. године и Основног суда у Сремској Митровици К-477/19 од 14.01.2020. године зато што је та ствар већ правноснажно пресуђена. Веће је већ једном о томе одлучивало, донело одлуку и не може поново о истој ствари да одлучује и доноси нову одлуку, а посебно не на штету осуђеног.

Међутим, по налажењу Врховног суда, ови наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је решењем већа из члана 21. став 4. ЗКП Основног суда у Сремској Митровици 1Кв-159/25 од 16.07.2025. године усвојен захтев окривљеног АА из ... и утврђено да је по закону наступила рехабилитација осуда изречених правноснажним пресудама Основног суда у Сремској Митровици К-1159/13 од 14.02.2014. године и К-477/19 од 14.01.2020. године, те наложено ПУ у Сремској Митровици као органу за вођење казнене евиденције да по правноснажности решења изврши брисање наведених осуда. Наведено решење постало је правноснажно 12.08.2025. године. Дана 02.10.2025. године ПУ у Сремској Митровици – Одсек за аналитику доставио је Основном суду у Сремској Митровици поднесак од 30.09.2025. године којим је суд обавештен да приликом достављања извода из казнене евиденције за лице АА у истом није приказан тачан податак, односно у истом недостају подаци о опозиву условне осуде изречене пресудом К 477/19, јер је пресудом Основног суда у Сремској Митровици 2К-332/20 окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 9 месеци и опозвана је условна осуда изречена пресудом К-477/19 од 14.01.2020. године и казна затвора у трајању од 8 месеци узета као утврђена, те је окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца, из којих разлога нису испуњени законски услови за брисање осуде изречене пресудом

Основног суда у Сремској Митровици К-477/19. Имајући у виду извод из казнене евиденције ПУ у Сремској Митровици од 30.09.2025. године, веће из члана 21. став 4. ЗКП је утврдило да нису испуњени услови из члана 98. и 99. КЗ и одлучило да стави ван снаге решење ванпретресног већа Основног суда у Сремској Митровици 1Кв-159/25 од 16.07.2025. године са клаузулом правноснажности од 12.08.2025. године (које се захтевом за заштиту законитости и побија).

Одредбом члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је наступила застарелост кривичног гоњења или је гоњење искључено услед амнестије или помиловања или је ствар већ правноснажно пресуђена или постоје друге околности које трајно искључују кривично гоњење.

Устав Републике Србије у члану 34. став 4. гарантује правну сигурност у казненом праву одредбом да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или поступак правноснажно обустављен, а којим забранама подлеже вођење поступка за неко друго кажњиво дело. Наведени принцип садржан је и у одредби члана 4. став 1. ЗКП којим је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Имајући у виду наведено, не постоји друга одлука у правном саобраћају, којом је овде окривљени правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, у смислу цитираног члана 4. ЗКП.

Наиме, Врховни суд налази да, у конкретном случају, решење већа из члана 21. став 4. ЗКП Основног суда у Сремској Митровици 1Кв-159/25 од 16.07.2025. године правноснажно 12.08.2025. године, не испуњава критеријуме поступка по кривичној оптужби, јер се поступком рехабилитације брише осуда и престају све њене правне последице, а осуђени се сматра неосуђиваним (члан 97. став 1. КЗ). То даље значи да се под рехабилитацијом подразумева поновно успостављање ранијег положаја осуђеног лица као пуноправног грађанина и стављање у заборав његове криминалне прошлости, односно даје му се статус неосуђиваног лица. Имајући у виду овакву природу института рехабилитације, не може се сматрати да је то одлука којом је овде окривљени правноснажно ослобођен, осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен у смислу члана 4. ЗКП.

Имајући наведено у виду, по налажењу Врховног суда неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је доношењем побијаних правноснажних решења на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 491. ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић